

19 ΝΟΕ. 2010

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ
Υ Φ Υ Π Ο Υ Ρ Γ Ο Σ

ΓΡΑΦΕΙΟ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ

Αθήνα 18/11/ 2010
Αρ.Πρωτ: 3546 Β

Αμαλιάδος 17 – Αμπελόκηποι
115 23 - Αθήνα
Τηλ. 210 64 00 015
Fax. 210 64 29 137
E-mail: vouli@gryp.minenv.gr

✓ **ΠΡΟΣ τη**
ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
Τμήμα Ερωτήσεων

ΚΟΙΝ:
Βουλευτή
κ. Κωστή Αϊβαλιώτη

Θέμα : «Απάντηση σε Ερώτηση».

Σχετ: **Η με αρ. πρωτ. 5590/27-10-2010 Ερώτηση.**

Σε απάντηση της **Ερώτησης με αρ. πρωτ. 5590/27-10-2010** που κατατέθηκε από το Βουλευτή κ. Κωστή Αϊβαλιώτη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Οι σημαντικές επιπτώσεις της διασυνοριακής ρύπανσης (ατμοσφαιρικής, υδάτων κ.λ.π.) και η αδυναμία απόλυτης γεωγραφικής συσχέτισης μεταξύ πηγών και αποδεκτών λόγω διάχυσης και διασυνοριακής μεταφοράς των ρύπων έχει οδηγήσει σε μια σειρά από Διεθνείς Περιβαλλοντικές Συμβάσεις Διασυνοριακού Χαρακτήρα, οι περισσότερες των οποίων έχουν κυρωθεί τόσο από τη Χώρα μας όσο και από τις υπόλοιπες Βαλκανικές Χώρες. Ενδεικτικά αναφέρονται οι ακόλουθες, με την εφαρμογή των οποίων δίνεται η δυνατότητα ώστε τα θέματα διασυνοριακής ρύπανσης να τοποθετηθούν σε μια ορθολογική διαχειριστική βάση:

•*Η Διεθνής Σύμβαση Espoo για την Εκτίμηση των Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (ΕΠΕ) σε Διασυνοριακά Πλαίσια (Convention on Environmental Impact Assessment in a Transboundary Context - Espoo, Φιλανδία 02.1994).*

Η σύμβαση Espoo εφαρμόζεται στις περιπτώσεις που έργα ή δραστηριότητες σε ένα κράτος-μέρος ενδέχεται να επιφέρουν περιβαλλοντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον ενός άλλου κράτους-μέρους (συνήθως, αλλά όχι αναγκαστικά, γειτονικού). Η Συνθήκη ορίζει

JN

ότι για τις αυτές τις κατηγορίες έργων και δραστηριοτήτων όλες οι αποφάσεις λαμβάνονται από κοινού με τις επηρεαζόμενες χώρες. Η Σύμβαση Espoo υπεγράφη το 1991 από 29 χώρες, μεταξύ των οποίων είναι η Ελλάδα καθώς και όλες οι Βαλκανικές χώρες στις οποίες αναφέρεται η μελέτη UNEP και η υποβληθείσα Ερώτηση: Αλβανία, Βοσνία & Ερζεγοβίνη, Σερβία, ΠΓΔΜ, Μαυροβούνιο, Μολδαβία καθώς και η Βουλγαρία.

- Η Σύμβαση για την Μακράς Εμβέλειας από Αέρος Διασυνοριακή Ρύπανση (Geneva Convention on Long-range Transboundary Air Pollution, Γενεύη 1979).

Είναι η μόνη βασική συμφωνία που ρυθμίζει και ελέγχει τη διασυνοριακή ατμοσφαιρική ρύπανση μακράς εμβέλειας. Αναφέρεται σε περιφερειακά προβλήματα όξινης βροχής και ευρέως διασπαρμένων ρυπαντών και προβλέπει την συνεργασία των Μερών με ανταλλαγή πληροφοριών και τεχνολογίας για την υλοποίηση των κατάλληλων στρατηγικών. Η Σύμβαση της Γενεύης κυρώθηκε από την Ελλάδα (30 Αυγούστου 1983, ΦΕΚ 91 Α / 08-07-83) ενώ έχει επίσης κυρωθεί από όλες τις προαναφερθείσες Βαλκανικές χώρες καθώς και από την Τουρκία.

Εκτός των ανωτέρω, οι συμβάσεις της Βασιλείας (για τον έλεγχο της διακίνησης των επικίνδυνων αποβλήτων και τους τρόπους διάθεσής τους, 22 Μαρτίου 1989), του Ελσίνκι (για τις διασυνοριακές επιπτώσεις των Βιομηχανικών Ατυχημάτων, 17 Μαρτίου 1992), της Βαρκελώνης (για την Προστασία του Θαλασσιού Περιβάλλοντος και των Παράκτιων περιοχών της Μεσογείου, 16 Φεβρουαρίου 1976) αλλά και το Ελληνο - Τουρκικό Μνημόνιο Περιβαλλοντικής Συνεργασίας (20 Ιανουαρίου 2000), συμπληρώνουν το θέμα.

Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΘΑΝΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Δόμνα Σωτηριάδου